

5. december

Kære Christine og Frederik,

I morges da jeg vågnede, duftede der herligt af nybagt brød. "Det var da underligt, mon det er Kook der vil overraske mig med morgenmad", tænkte jeg, og stod glad ud af sengen og gik ud i badeværelset for at ta' mit styrtebad.

Det var først da jeg begyndte at tørre mig, at jeg kom til at tænke på, at Kook jo faktisk ikke kunne lave mad og så sikkert heller ikke bage, og kaffe kunne han heller ikke lave. Det vidste jeg helt bestemt, for jeg havde engang bedt ham om det, og fik det svar, at han ikke var god i et køkken.

"Vil du ha kaffe, må du sandelig selv lave den", sagde han, - ærgerligt nok.

Så da jeg havde klædt mig på, og var ved at ta' sko på, kom Kook ind til mig. Han stod lidt og kikkede inden han sagde, "Min søster er her".

"Din søster???", spurgte jeg forbavset, "hende har du da aldrig fortalt mig om".

"Hun vil gerne låne dit køkken, ja faktisk har hun allerede lånt det - lidt".

I kan jo nok forstå jeg blev nysgerrig, og også en lille smule bekymret. Jeg så mit lille køkken for mig, som et kæmpemæssigt rod, med bjerge af opvask. Jeg mener det kunne jo være at hans søster var en rigtig rodenisse.

"Jamen så må du da hellere præsentere os for hinanden," sagde jeg, og åbnede døren ud til køkkenet.

Der blev jeg sandelig overrasket.

Der var pænt og ryddeligt, og der duftede himmelsk.

Og der var småkager, og ikke bare en lille smule småkager, men mange småkager, rigtig mange småkager, faktisk var der småkager fra gulv til loft, og alle sammen pænt stablet oven på hinanden.

Der var brunkager, og pleskner, vaniljekranse og kokoskranse, og minsandten også klejner og honningkager. Og ovre i det ene hjørne, sad en yndig lille nissepige, og spiste risengrød.

Da hun så mig, fór hun op, nejede, og sagde så helt rød i hovedet, "Kook sagde det var i orden".

"Ja men det er det sandelig også", sagde jeg glad, "jeg hedder, som du måske ved Peder, og hvad hedder du?"

"Jeg hedder Kookie" sagde hun, og nejede en gang til. (Kookie betyder lille kage på engelsk, hvis du ikke ved det allerede).

"H en velopdragen nisse" tænkte jeg, og sagde, "det er vel nok et yndigt navn, og sikke en masse småkager du har bagt. Må man smage?".

"Ja, - når du har spist morgenmad. Jeg har dækket bord".

"Øh, - ja selvfølgelig", svarede jeg, selvom jeg nu godt kunne ha' spist nogle småkager inden morgenmadsen.

Jeg må sige, at Kookie var en meget huslig og dygtig nissepige.

Hun havde dækket det dejligste morgenbord med lys og servietter, og bagt de herligste rundstykker, - ja alt var i orden, så vi smovsede rigtigt, mens Kookie vimsede omkring os, og vartede os op.

Kook sagde for resten ikke meget, men var meget stille, og sad pænt ved bordet. Det lignede ham slet ikke. Munden plejede at gå på ham, men i dag havde han ikke meget at fortælle.

Da vi var færdige, sagde Kook farvel. Han havde åbenbart en masse han skulle være færdig med, og havde ikke tid til at blive, så da han var ude af døren, sagde jeg, "Mon de småkager ude i køkkenet smager godt?"

Kookie fniste, "Ja, ja da, du må vel hellere komme med ud og smage på dem, men kun én af hver, ellers får du bare ondt i maven".

Kookie gav mig nu et udvalg af sine lækre småkager på en tallerken og bad mig spise kagerne inde i stuen, da hun havde travlt i køkkenet, og gerne skulle være færdig her i formiddag.

Lettere skuffet gik jeg ind i stuen for at fortære herlighederne.

Jeg havde håbet på, at Kookie skulle blive lidt længere, samt lidt flere småkager; men lidt er bedre end ingenting, og de smagte pragtfuldt.

Mens jeg nu sad der og nød de lækre kager, fik jeg øje på en lille grøn pose eller taske i den gamle stol. "Det må være Kookies", tænkte jeg, og så i det samme, at posen ligesom rørte på sig.

Det var jo lidt mærkeligt, så jeg mente, at det nok gik an at se lidt nærmere på posen, og dens indhold.

Jeg tænkte, at et hurtigt kik i posen, jo ikke kunne skade, og nå ja, - lidt nysgerrig var jeg måske også. Tænk - hvis der nu var en nisse-pigetryllestav, eller måske lidt stjernestøv, eller noget andet spændende og nyttigt, som jeg lige hurtigt kunne se på.

Posen var lukket med en almindelig sløjfe, som var nem at få op.

Det skulle jeg ikke ha gjort, - løsnet sløjfen altså. Det med at kikke i posen nåede jeg slet ikke. For ikke så snart jeg havde løsnet for sløjfen, vred posen sig pludseligt med et ryk, og ud sprang to grimme kartofler der havde arme og ben, og i et nu, hang de oppe i gardinerne, hvor de lo, og rakte næse ad mig.

Det var altså det sidste jeg havde ventet. Tænk at Kookie gik rundt med Gnomer i tasken.

Gnomer er faktisk uskadelige, men kan være temmelig irriterende, mest fordi de altid griner fjollet, og gør nar af folk der har fået øje på dem.

Som regel lever de i gamle haver, og ligner gamle kartofler, med tynde arme og ben. De er meget hurtige, og meget svære at få øje på, fordi de har samme farve som jord, som nogen har fortalt mig, de lever af.

De kan godt lide at drille katte og såmænd også hunde, som aldrig kan fange dem, fordi de er for hurtige, og altid kan finde gemmesteder.

Hvis man vil se dem, er det bedst i tussmørketimen, hvor de kommer frem fra deres gemmesteder, og så kan der godt være mange af dem.

Jeg er blevet fortalt, at der godt kan være over 2000 i en almindelig villahave.

Nå men, - jeg havde nu to inde i en lejlighed på 2. sal, og de var allerede i gang med mine potteplanter, som de gravede jorden op af, og spredte i vindueskarmen, samtidig med at de gjorde nar af mig, rakte tunge, og viste mås.

Ja hvad gir` I?

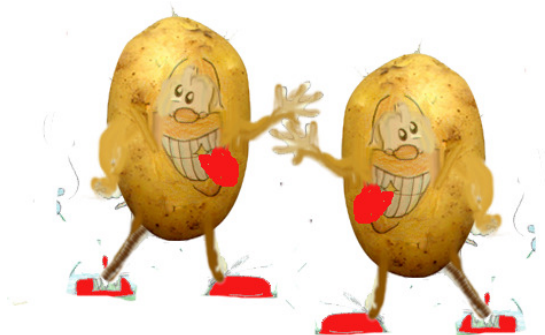
Selvfølgelig prøvede jeg at fange dem, men det var umuligt, de var alt for hurtige og frække.

Lige som man tror man har dem, sætter de farten op, eller gir et lille hop eller springer, og så står de langt væk, og - og - ja I ved - frækt !

Der var ingen vej udenom, jeg måtte ha fat i Kookie, og finde på en søforklaring. Jeg vendte mig om, og tænk - der stod hun allerede i døren. Ups!

Forsætter i morgen.

Decemberhilsen fra Kook og onkel Peder

Onkel Peder's fantastiske julerejse

En helt anderledes julekalender til højtlesning før sengetid

© Peder Henning Pedersen ♥ Tilrettelæggelse: Skawprint-Skagen